

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.447 van 23 mei 2012
in de zaak A. 198.099/X-14.632.**

In zake : Steven JANSSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Geelen
kantoor houdend te 3500 HASSELT
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de stad GENK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 BERINGEN
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van:
 - a. het besluit van 29 juli 2010 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Paresbemden” van de stad Genk, bestaande uit een toelichtingsnota met de juridische toestand, een plan bestaande toestand, de stedenbouwkundige voorschriften, het grafisch plan en het onteigeningsplan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 september 2010.
 - b. het besluit van 20 mei 2010 van de gemeenteraad van de stad Genk houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Paresbemden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 december 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Geelen, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de eerste verwerende partij, en Tom Roosen, bestuurssecretaris, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij besluit van 19 november 2009 van de gemeenteraad van de stad Genk wordt het voorontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan

(hierna: GRUP) Paresbenden bestaande uit een memorie van toelichting, de stedenbouwkundige voorschriften, een plan bestaande toestand, een bestemmingsplan en een onteigeningsplan voorlopig vastgesteld.

Voornoemd voorlopig vastgesteld GRUP is gelegen tussen de Oude Postbaan, de Hoefstadstraat en de Winterslagstraat. De verzoeker woont aan de Oude Postbaan 45.

3.2. Het plangebied is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt - Genk grotendeels gelegen in woonuitbreidingsgebied.

3.3. Naar aanleiding van het opstellen van dit plan werd op 23 februari 2009 een screeningsnota opgesteld.

3.3.1. Onder de rubriek “7. Globale visie op de ontwikkeling van het gebied” van die nota wordt onder meer gesteld:

“Door in het plangebied de belangrijkste groenstructuren (houtkanten en bospercelen in gemeentelijk eigendom) te integreren in de ruimtelijke uitleg wordt het structurerend groen een publieke ruimte die een recreatieve en functioneel bindende functie krijgt op een hoger planniveau (plangebied in zijn directe omgeving) en een visueel scheidende en bufferende functie krijgt op een lager planniveau (perceelsniveau). Op het niveau van het plangebied zelf wordt het groenbestand als structurerend en als belevingselement beschouwd in het versterken van de identiteit, de belevingswaarde en de beeldwaarde.

(...)

De 2 maximaal gevrijwaarde bospercelen bepalen samen met het versterken van de houtkanten in sterke mate de nagestreefde ‘wonen in het groen’ visie. In functie van het maximale behoud van het structurerend groen worden de 2 bospercelen samen met de structurerende houtwallen ingelijfd in het openbaar domein waardoor gelijktijdig een consequent beheer kan gebeuren. Om de groenwaarde en toekomstige identiteit van het plangebied te verhogen wordt de zonevreemde vegetatie (Sparren, Amerikaanse vogelkers, ...) volledig gekapt en vervangen daar waar structuurondersteunend door streekeigen vegetatie. De ruimtelijke uitleg gebeurt op zodanige manier dat de belangrijke groenstructuren maximaal behouden blijven en ondersteunend werken in de beeldwaarde van het plangebied. Gelijktijdig wordt de ontsluitingsinfrastructuur zo gesitueerd

dat een maximale ontwikkeling van de resterende terreinen steeds mogelijk blijft.”

Onder de rubriek “4.3.3. Landschap, onroerend erfgoed en archeologie”, “Landschaps-visuele benadering” van dezelfde nota wordt het volgende gesteld:

“Het plangebied wordt gekenmerkt door een gesloten boslandschap, langs de zuidelijke en westelijke zijde begrensd door bebouwing. In het noordoosten sluit het bos aan bij een groter boscomplex (Oud-Winterslag).

Binnen het bosgebied die allen relatief jong zijn, zijn een aantal oudere lineaire elementen met zomereik gelegen.”

Als “conclusie” (4.3.3.4) in zake “Landschap en onroerend erfgoed” wordt gesteld dat “de landschappelijke waarden (...) maximaal duurzaam (worden) behouden door integratie van de KLE’s (waardevolle kleine landschapselementen) en de oudste bossen in het voorstel” en dat er “geen effecten te verwachten (zijn) op (het) beschermd erfgoed”.

3.3.2. Onder de rubriek “4.3.4. Natuur, Bestaande toestand”, “Beschrijving van het plangebied” van de vernoemde nota wordt het volgende gesteld:

“De niet bebouwde percelen in en nabij het projectgebied werden in kaart gebracht (...).

In Tabel 3 is voor ieder perceel een ecotooptypering (BWK), biologische waardering (BWK) en (een) korte omschrijving opgenomen. De volgende tabel geeft de corresponderende oppervlakten. Dit is het resultaat van een terreininventarisatie in maart en augustus 2008. De nieuwe versie van de biologische waarderingskaart (BWK) van het Instituut voor Natuur- en BosOnderzoek (INBO, versie 2.1) is nog niet beschikbaar voor deze gebieden.

(...)

Tabel 3: Ecologische typering van de niet bebouwde percelen in het plangebied

Nr	Ecotooptypering	‘Bestandsbeschrijving’	BWK-code	Biologische waarde
1	Middeloud spontaan ontwikkeld Eikenberkenbos	Hooghout van Zomereik, (40%), Berp sp. (50%), en Grove den (10%), Amerikaanse vogelkers in	qb+	zeer waardevol

		struiklaag, maar ook Lijsterbes, Hazelaar en Sporkehout; goed ontwikkelde kruidlaag met Klimop, Maagdenpalm, Blauwe bosbes (pleksgewijs) en kamperfoelie (relatief veel)		
2	Jong spontaan loofbos	Recent spontaan verbost perceel met dominantie van Berk sp. (tot 40 cm omtrek) en ook wilgen, Zomereik en Am. Vogelkers; in de kruidlaag grassen en ruderaal soorten	sz/qb-	waardevol
3	Jong eikenberke(n)bos met veel Amerikaanse Vogelkers	Gemengd hooghout van Berk (50%), Zomereik (10%) en Amerikaanse Vogelkers (40%), vooral Amerikaanse vogelkers in struiklaag, maar ook Gewone vlier, Zomereik, Hulst, Taxus, Aalbes en Lijsterbes; Klimop, bramen in de kruidlaag (bedekking 50%)	qb-/prus	waardevol
4	Opslag Amerikaanse vogelkers	Dominantie van Amerikaanse vogelkers in verschillende etages; zeer zware exemplaren in lijnelement E; Klimop en Bonte gele dovenetel (exoot) in kruidlaag	prus	waardevol
5	Opslag Amerikaanse vogelkers	Dominantie van Amerikaanse vogelkers in verschillende etages; met zware exemplaren in lijnelement	prus	waardevol
6	Verlaten grasveld met opslag	Strook grasland tussen bos en tuinen; Brem in de randzone; begin van spontane verbossing	hpr/sz	waardevol
7	Eikenberkenbos met matig ontwikkelde kruidlaag	Hooghoutbestand op hellend tot sterk hellend terrein, doorsneden door droog dalletje; In boomlaag mix van Zomereik (35%; tot 140cm), Valse Acacia (30%; tot 100 cm), Am. Vogelkers (30%; tot 100 cm), Berk sp. (5%; tot 100 cm); struiklaag met AM. Vogelkers (80%) en Hulst;	qb	zeer waardevol

		klimop (lage bedekking; pleksgewijs) en lokaal bramen in kruidlaag		
8	Aanplanting van fijnspar	Relatief oude en gesloten aanplant van fijnspar; plantafst(a)nd 1 m; diameter stam 10-20 cm	pica	minder waardevol
9	Eikenberkenbos met beperkt ontwikkelde kruidlaag	Hooghout met Amerikaanse vogelkers (70%; 20-120 cm), Berk sp. (15%; 40-140 cm) en Zomereik (15%; 60-140 cm; enkele grote voormalig solitaire exemplaren). Westelijk deel bijna uitsluitend Am. Vogelkers; oostelijk deel meer eik en berk. Struiklaag gedomineerd door Amerikaanse vogelkers, maar ook met Aalbes, Gewone esdoorn, Hulst, Lijsterbes, Taxus sp. en Hazelaar; kruidlaag overwegend klimop en bramen	qb-/prus	waardevol
10	Loofbos met matig ontwikkelde kruidlaag	Hooghout met Amerikaanse vogelkers (70%; 40-120 cm), Zomereik (25%; 40-120 cm), Berk (5%). Zuidelijk deel recent grotendeels gekapt. Struiklaag gedomineerd door Gewone Vlier en Amerikaanse vogelkers, maar ook voorkomen van Hulst, Hazelaar, Aalbes. Matige bedekking kruidlaag (40%) met o.a. Klimop, Bramen, Smalle stekelvaren en ook grote plekken Bonte gele dove netel (vooral zuidelijk deel)	prus/qb-	waardevol
11	Verbossend deel van tuin	Deel van privé-tuin met fruitbomen (kers), berk, Gewone esdoorn, Am. Vogelkers; door middel van taxushaag gescheiden van gazongedeelte van tuin	n/sz	waardevol

Tabel 4: Oppervlakte van de percelen en bepaling te ontbossen oppervlakte

Perceel	Oppervlakte (ha)	Oppervlakte (ha) binnen RUP	Oppervlakte huidig bos (ha) binnen RUP	Oppervlakte weerhouden bos (ha) binnen RUP*	Oppervlakte (ha) ontbossing binnen RUP
1	0,61	0,60	0,60	0,45	0,15
2	1,08	0,84	0,84	0,11	0,74
3	0,63	0,55	0,55	0,16	0,39
4	0,37	0,29	0,29	0,08	0,22
5	0,28	0,05	0,05	0,00	0,05
6**	0,08	0,08	0	(0,00)	0,00
7	0,85	0,12	0,12	0,00	0,12
8	0,13	0,13	0,13	0,00	0,13
9	0,37	0,37	0,37	0,00	0,37
10	0,59	0,59	0,59	0,14	0,45
11**	0,16	0,16	0	(0,07)	0,00
Totaal	5,14	3,79	3,55	0,94	2,61

*: Cfr. Art. 6 uit bestemmingsplan RUP ("zone voor bosontwikkeling en houtkanten", cfr. Figuur 10), uitgezonderd de snipper aan Oude Postbaan ten zuidoosten van de ontsluitingsweg (deze wordt als te smal beschouwd om nog als bos aanzien te worden: 6 m)

** : Percelen 6 en 11: niet als bos beschouwd

“Alle niet bebouwde percelen in het plangebied zijn bebost of aan het verbossen. Perceel 6 en 11 worden omwille van de tuinfunctie niet als bos beschouwd. De totale bosoppervlakte binnen het projectgebied bedraagt 3,6 ha.

Perceel 1 is het biologisch meest waardevolle perceel, met een natuurlijke structuur en enkele opmerkelijke soorten als Blauwe bosbes en Kamperfoelie.

Perceel 7 is ook te typeren als Eikenberkenbos, maar in een minder goede ontwikkelde vorm.

De overige percelen hebben een minder goed ontwikkelde kruidlaag en/of een groot aandeel van de exoot Amerikaanse vogelkers, zowel in de boom- als struiklaag.”

Onder de rubriek “4.3.4.2. Effectbespreking voorgenomen plan t.o.v. bestaande toestand” wordt het volgende gesteld:

“Biologisch zeer waardevolle percelen

Doordat uit het landschapsecologisch vooronderzoek (in opdracht van (de) Stad Genk) reeds duidelijk werd dat perceel 1 biologisch het meest waardevolle is, werd er in het RUP voor geopteerd om dit bosperceel te behouden, uitgezonderd de meest zuidelijke zone, waar de ontsluitingsweg komt. Het bos sluit aan bij de brede houtkant ten westen (KLE A).

Perceel 7 wordt in het inrichtingsvoorstel maximaal gevrijwaard.

Voor beide zeer waardevolle percelen (1 en 7) geldt dat de ingrepen beperkt blijven tot de aanleg van een toegangsweg aan de rand van het perceel. Hierdoor zijn er geen significant negatieve effecten te verwachten.

Biologisch waardevolle en minder waardevolle percelen

Percelen 4, 5, 9 en 10 zijn bosbestanden waarin Amerikaanse vogelkers domineert, in boom- en struiklaag. Om deze ongewenste invasieve exoot terug te dringen zijn ingrijpende maatregelen nodig, met kaalkap van aanzienlijke oppervlakten.

Percelen 2 en 6 zijn relatief recent verboste terreinen, waarin nog geen goed ontwikkeld boshabitat is ontstaan. Perceel 8 is een minder waardevolle fijnsparaanplant.

Er zijn geen uitzonderlijke ecologische waarden aanwezig in deze bossen. Ter hoogte van de kleine landschapselementen wordt er telkens een strook bos behouden, dat in het openbaar domein wordt opgenomen. Door een goed ecologische beheer kan de waarde van deze zone toenemen.

Te ontbossen oppervlakte

De totale te ontbossen oppervlakte binnen het projectgebied (perimeter RUP) wordt geschat op 2,6 ha. Van de huidige beboste oppervlakte binnen het plangebied blijft 0,95 hectare behouden onder de vorm van bosstroken in het netwerk van bomenrijen/houtwallen en door het behoud van het bos aan de oostrand van het plangebied.

Verbindingsfunctie in de ecologisch hoofdstructuur

Doordat enerzijds de 2 bospercelen aan de noordoostelijke grens (percelen 1 en 7) behouden blijven en anderzijds een netwerk aan bosstroken in het woongebied geïntegreerd worden, gekoppeld aan de oude bomenrijen/houtwallen, zijn er nog ecologische connecties met de eenheid natuur van lokaal belang ten noordoosten (bossen van Oud-Winterslag).

De droge oost-west-natuuras blijft behouden doordat het noordelijke gelegen bos dat deel uitmaakt van deze verbindingsas niet aangesneden wordt, conform het RSP Genk.

Effectbespreking voorgenomen plan t.o.v. geldende bestemmingsplannen

Volgens de geldende bestemmingsplannen zijn tussen 138 en 141 woongelegenheden realiseerbaar. Het behoud van de ecologisch meest waardevolle bospercelen (percelen 1 en 7) is op geen enkele manier gegarandeerd. Ten opzichte van dit nulalternatief leidt het voorgenomen plan tot positieve effecten binnen de discipline natuur, met name het behoud van de twee waardevolle bospercelen (met uitzondering van een randzone waar de ontsluitingsweg wordt aangelegd) door integratie ervan in het RUP.”

3.3.3. Als “conclusie” (4.3.4.4) wordt het volgende gesteld:

“De ecologisch meest waardevolle bospercelen worden maximaal gevrijwaard. De ingrepen binnen deze bossen blijven beperkt tot de aanleg van een toegangsweg aan de rand. In de overige bospercelen komen geen zeldzame of onvervangbare ecotopen voor. Het verlies aan ecologische boswaarden is dus beperkt te noemen.

Met betrekking tot de oppervlakte bos zal door de projectontwikkelaar voldaan worden aan de wettelijk verplichte boscompensatie, waardoor er zich geen oppervlakteafname zal voordoen. De boscompensatieregeling zal

bij de vergunningsaanvraag voor de projectontwikkeling in overleg met ANB uitgewerkt worden.

Door het behoud van de oude houtkanten/houtwallen, waarvan het duurzaam voortbestaan wordt nagestreefd door ze in een bosstrook op te nemen, worden er enerzijds waardevolle lineaire ecotopen in het woongebied geïntegreerd en anderzijds blijft hierdoor een ecologische verbinding met het aansluitende bosgebied bestaan. De belangrijke natuurverbindingen rond het plangebied blijven behouden.”

3.4. Op 11 juni 2009 deelt de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het departement Leefmilieu, Natuur- en Energie aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk onder meer mee dat “het screeningsdossier (i.e. het ‘verzoek tot raadpleging’) (...) de nodige informatie (bevat) over het voorgenomen plan en (...) de relevante milieudisciplines (heeft) besproken”; dat “de uitgebrachte adviezen (...) geen elementen (bevatten) die ertoe strekken te kunnen concluderen dat het uitgevoerde onderzoek naar de aanzienlijkheid van de milieugevolgen onjuist zou zijn” en besluit dat “het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

3.5. Tijdens het over het voorlopig vastgesteld ontwerp GRUP gehouden openbaar onderzoek dient de verzoeker een bezwaarschrift in.

Op 12 april 2010 onderzoekt en weerlegt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren.

3.6. Bij het tweede bestreden besluit van 20 mei 2010 van de gemeenteraad van de stad Genk wordt beslist, zich aansluitend bij het advies van de Gecoro, “het voorontwerp RUP Paresbenden bestaande uit een toelichtingsnota, de stedenbouwkundige voorschriften, een plan bestaande toestand, een grafisch plan, een onteigeningsplan en een inrichtingsplan” aan te passen aan de behandeling van de bezwaren en adviezen, en wordt het GRUP definitief vastgesteld.

Bij het eerste bestreden besluit van 29 juli 2010 van de deputatie van de provincieraad van Limburg wordt voormeld besluit van de

gemeenteraad van de stad Genk, houdende definitieve vaststelling van het GRUP “Paresbenden”, goedgekeurd.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 september 2010.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Belang

Standpunt van de partijen

4.1. In zake zijn belang bij de vernietiging van de bestreden besluiten stelt de verzoeker dat er daarover “geen discussie (kan) bestaan. Een klein gedeelte achteraan het perceel waarvan hij eigenaar is en waarop zijn woning staat valt in het vastgesteld RUP. In elk geval is hij aanpalende buur van het RUP hetgeen op zich volstaat om een belang te hebben”.

4.2. De eerste verwerende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang. Zij zet deze exceptie uiteen als volgt:

“De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat over zijn belang ‘geen discussie kan bestaan’. Hiervoor verwijst hij naar het gegeven dat een klein gedeelte van zijn perceel binnen het plangebied is gelokaliseerd, minstens naar het feit dat hij aanpalende buur is van het plangebied. Uit de screeningsnota op pagina 20 valt of te leiden dat het perceel van de verzoekende partij maar voor een uiterst minimaal deel binnen het plangebied valt. (...)

Krachtens artikel 19 W.R.v.St. kan een beroep worden ingesteld ‘door elke partij welke doet blijken van een benadeling of een belang’. Deze belangenvereiste heeft twee componenten: enerzijds dient de bestreden handeling de verzoeker te benadelen en anderzijds moet de vernietiging hem een voordeel verschaffen.

Het rechtstreeks karakter van het belang houdt in dat er een rechtstreeks causaal verband moet bestaan tussen het door de verzoeker geleden nadeel enerzijds, en de bestreden beslissing, anderzijds. (...)

Uw Raad zal vaststellen dat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat waaruit kan worden afgeleid dat de bestreden beslissingen hem een nadeel bezorgen, noch welk voordeel hij zou puren uit een vernietiging.

Een eventueel nadeel dient bovendien in rechtstreeks verband te staan met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Dit is niet aangetoond in het verzoekschrift.

Uit het verzoekschrift kan de Raad van State niet opmaken welk nadeel de bestreden beslissingen toebrengen aan de verzoekende partij, noch welk voordeel hij bekomt bij een eventuele vernietiging. Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk.”

4.3. In de memorie van wederantwoord laat de verzoeker, naast het feit dat een gedeelte van zijn eigendom binnen het plangebied is gelegen, en er voor het overige aan paalt, nog gelden dat het plangebied thans bestaat uit een dichtbegroeid bosgebied, dat een oase van rust en stilte is, hetgeen door het bestreden GRUP ongedaan zal worden gemaakt, daar het gebied zal worden veranderd in een woonwijk waarin 66 woningen worden voorzien.

Beoordeling

4.4. Uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de eigendom van de verzoeker voor een klein gedeelte is gelegen binnen het plangebied, en er voor het overige aan paalt. Hierdoor alleen reeds doet hij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging van het betrokken GRUP. De verwerende partij brengt te dezen geen gegevens of argumenten bij die tot een andere conclusie nopen.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

5.1. In een eerste middel voert de verzoeker in een eerste onderdeel de schending aan van artikel 23, 4° van de Grondwet, van artikel 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van artikel 1.2.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

(hierna: DABM), van artikel 8 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: decreet natuurbehoud), en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en in een tweede onderdeel de schending van het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur,

“Doordat, eerste onderdeel, de bestreden beslissingen toelaten dat belangrijke aanwezige natuurwaarden zullen worden vernietigd en doordat, tweede onderdeel, de motivering van de bestreden beslissing zich daaromtrent akkoord verklaart met de motivering opgenomen in het GECORO-advies en het GECORO-advies kennelijk suggereert dat er geen belangrijke aanwezige natuurwaarden zouden vernietigd worden;

Terwijl, eerste onderdeel, artikel 23 en artikel 23.4° van de Grondwet bepalen dat eenieder recht heeft op het leiden van een menswaardig leven hetgeen inzonderheid omvat het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu;

En terwijl artikel 1.1.4 van de Codex Ruimtelijke ordening inhoudt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

En terwijl artikel 8 van het Decreet natuurbehoud bepaalt dat de Vlaamse regering alle nodige maatregelen neemt ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.

En terwijl, het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat een overheid in alle onderdelen van al haar handelingen zorgvuldig handelt.

Terwijl, tweede onderdeel, het motiveringsbeginsel inhoudt dat alle overheidshandelingen de motieven moeten bevatten waarop ze gebaseerd zijn en dat deze motieven in feite en in rechte correct en relevant moeten zijn en de beslissing inhoudelijk moeten schragen;

En terwijl, het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat een overheid in alle onderdelen van al haar handelingen zorgvuldig handelt.

b. toelichting

Het eerste middel peilt naar het al dan niet toelaatbaar karakter van de aantasting van de aanwezige natuurwaarden door de bestreden beslissing (eerste onderdeel) en de wijze waarop de bestreden beslissing over deze vraag standpunt innemen (tweede onderdeel).

(1) Eerste onderdeel : de bestreden beslissingen tasten aanwezige natuurwaarden op een ontoelaatbare wijze aan

Er bestaat geen twijfel over :

- ↳ de aanwezigheid van belangrijke natuurwaarden in het gebied waarop het vastgestelde RUP toepasselijk is
- ↳ het verdwijnen van grote delen van deze natuurwaarden

Dit is een schending van de in het eerste onderdeel aangehaalde bepalingen.

(A) De aanwezige natuurwaarden

Dat er waardevolle natuurwaarden aanwezig zijn blijkt (uit) een aantal elementen :

- De actuele versie van de biologische waarderingskaart (versie 2) met de contouren van het RUP-gebied

(...)

Deze kaart maakt reeds duidelijk dat het overgrote deel van het RUP-gebied door de karteerder van de afdeling van Natuur en Bos aangeduid is als met een meer bijzondere biologische waardering (enkel de delen zonder bijzondere biologische waardering worden blanco gelaten). Maar als op de kaart ook nog de biologische waarderungen worden aangeduid, dan wordt meteen duidelijk dat er bovendien sprake is van natuur met een overwegend zeer waardevol karakter.

(...)

Op deze kaart zijn :

- de geel omrande gebieden, gebieden die biologisch als zeer waardevol worden gewaardeerd volgens de kartering in 2004 van de afdeling Natuur en Bos. Het grootste gedeelte wordt aangeduid als een zuur eikenbos
- de blauw omrande gebieden, gebieden die een complex vormen van biologisch waardevolle en zeer waardevolle elementen (een eiken-berkenbos)
- het centraal gelegen bruin omrande gebiedje een waardevol gebied is.

Het is op zicht duidelijk dat ongeveer de helft van het projectgebied wordt ingenomen door een biologisch zeer waardevol zuur eikenbos (aangeduid in geel). Van de andere helft wordt nog eens de helft ingenomen door complex van biologisch waardevolle en zeer waardevolle elementen in een eiken-berkenbos (omrand in blauw) en tenslotte is er nog een klein deeltje dat als gewoon waardevol wordt aangeduid. De witte delen hebben geen connotatie.

Deze kaart is opgemaakt volgens kartering in 2004.

- De waardevolle natuurwaarden blijken ook uit de screening die opgemaakt werd om te onderzoeken of er een plan-Mer nodig zou zijn. Daarin zijn volgende natuurwaarden beschreven:
 - 'het plangebied wordt gekenmerkt door een gesloten boslandschap, langs de zuidelijke en westelijke zijde begrensd door bebouwing. In het noordoosten sluit het bos aan bij een groter boscomplex. Binnen het bosgebied [...] zijn een aantal oudere lineaire elementen met zomereiken gelegen.' (nr; 4.3.3.1 pag. 71/89)(volgt beschrijving van de elementen die gewaardeerd worden als waardevol en een deel wordt beschouwd als oud bos).

→ Onder punt 4.3.4 wordt de Natuur beschreven door ecotooptypering en biologische waardering in een tabel (pag. 79/89). Alhoewel deze tabel de percelen onderwaardeert, blijkt uit deze beschrijving dat deze percelen zeer waardevolle natuurelementen bevatten.

De verzoekende partij wijst er nu reeds op dat deze tabel systematisch lager waardeert dan de biologische waarderingskaart opgesteld door de afdeling Natuur en Bos :

% In de tabel worden slechts de percelen 1 en 7 als 'zeer waardevol' beoordeeld, terwijl de biologische waarderingskaart opgesteld door de Afdeling Natuur en Bos ook de percelen, 4, 9, 10 en 11 als 'zeer waardevol' worden beoordeeld.

% In de tabel worden de percelen 2 & 3 gewaardeerd als 'waardevol' terwijl de biologische waarderingskaart van de Afdeling Natuur en bos deze percelen aanduidt als 'waardevol tot zeer waardevol'

Uit het bovenstaande blijkt voldoende dat in het RUP over grote oppervlakten, zeer waardevolle natuurwaarden bestaan.

(B) Deze natuurwaarden verdwijnen

Al deze natuurwaarden verdwijnen op 2 uitzonderingen na :

- Het zeer waardevolle zure eikenbos aan de noordoostgrens wordt volledig behouden.
- Van het centraal gelegen zeer waardevolle zure eikenbos worden twee bomenrijen behouden (op de oostelijke en zuidelijke grens van dit bos).

Alle andere zeer waardevolle (...) elementen verdwijnen. De vergelijking van de kaarten toont voldoende aan welke grote oppervlaktes aan biologisch zeer waardevolle en waardevolle natuur verdwijnt. Volgens de legende die hoort bij het bestemmingsplan uit het RUP Paresbenden zijn er slechts maximaal 2 zones die enige natuurwaarde kunnen inhouden, nl. de zone artikel 6 'zone voor bosontwikkeling en houtkanten' en de zone artikel 7 'zone voor bospark'. De andere groene zones zijn tuinzone (art. 9 & 10) of zone voor intensieve aanplanting (art.11) en niet to beschouwen als natuurzone.

Welnu uit het bestemmingsplan blijkt niet alleen dat de zones artikel 6 en 7 absoluut kleine zones zijn, maar bovendien dan nog eens versnipperde zones waartussen huizenblokken worden geplaatst. De enige zeer waardevolle zone die behouden blijft is de boszone langs de Oude Postbaan aan de noord-oostelijke rand van het gebied. Op de onderstaande kaart werden de zones artikel 6 en 7 blauw omrand en met een lichtgroene kleur aangeduid.

Als deze grenzen overgebracht worden op de AGIV-biologische waarderingskaart dan wordt meteen duidelijk dat er grote delen zeer waardevolle dan wel waardevolle natuur verdwijnen. Op onderstaande kaart zijn de delen die als 'natuur' behouden blijven blauw omrand en lichter gekleurd.

(...)

De Raad zal de visu kunnen vaststellen :

- Dat er grote oppervlaktes van zeer waardevolle en gemengd waardevolle/zeer waardevolle natuur gewoon verdwijnen.
- Dat de resterende oppervlaktes in het projectgebied zeer sterk versnipperd zijn (waar er voordien sprake was van een grote oppervlakte aaneengesloten natuur).
- Dat zelfs zeer waardevolle gebieden buiten het RUP aangetast worden. De ontsluiting naar de Winterslagstraat in het noorden van het gebied loopt dwars door een biologisch zeer waardevol bos.

Dit blijkt ook uit de MER-screening die werd opgesteld. Deze nota stelt uitdrukkelijk (tabel 4 sub. 4.3.4.2 pag. 83) dat er 2,6 ha ontbost wordt en dat er van het huidige terrein 0,95 ha bos behouden blijft. Dit betekent dat van in totaal 3,55 ha bos die biologisch als waardevol tot zeer waardevol gekwalificeerd wordt, er 73 (drieënzeventig) procent VERDWIJNT.

En tenslotte moet er op gewezen worden dat het RUP geen enkele compensatie voorziet (terwijl pag. 30 van de MER-screening uitdrukkelijk vermeldt dat bij een volledige ontwikkeling van het gebied er 6,08 ha en bij een gedeeltelijke ontwikkeling er 2,80 ha natuurcompensatie moet geboden worden).

De conclusie is duidelijk : grote delen zeer waardevolle en waardevolle natuur verdwijnen of worden op onherstelbare manier aangetast zonder enige compensatie.

(C) De schending van de in het onderdeel vermelde bepalingen

Op die wijze worden de in het eerste onderdeel vermelde bepalingen geschonden.

Al deze bepalingen houden het beginsel in dat de aanwezige natuur moet beschermd en behouden worden, zodat er geen achteruitgang is in het aanwezig natuurareaal :

- Artikel 23.4° Grondwet houdt minstens een stand-stillbeginsel in waarbij de overheid er toe verplicht is om geen achteruitgang toe te laten in de bescherming van een gezond leefmilieu.
- Artikel 1.1.4 codex ruimtelijke ordening houdt de verplichting in dat de ruimte op een duurzame wijze wordt beheerd, waarbij rekening wordt gehouden met de gevolgen voor het leefmilieu. Dit houdt minstens de verplichting in dat er geen onherstelbare schade wordt toegebracht aan waardevol of zeer waardevol leefmilieu.
- Artikel 8 van het Decreet natuurbehoud bevat het algemeen beginsel dat de overheid minstens de aanwezige milieukwaliteit moet vrijwaren, de aanwezige natuur moet behouden en het standstill-beginsel moet respecteren zowel wat de kwaliteit als de kwantiteit van de aanwezige natuur betreft.

Maar zelfs zonder deze wettelijke verplichtingen zou een zorgvuldige overheid nooit dergelijke aanwezige natuurwaarden schaden, zodat ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is.

(2) Tweede onderdeel : de bestreden beslissing is terzake niet correct gemotiveerd minstens is de inhoud van de beslissing niet zorgvuldig

In dit tweede onderdeel wenst de verzoekende partij aan te tonen dat de bestreden beslissingen niet, minstens niet correct gemotiveerd zijn omtrent de aantasting van de natuurwaarden. Dit blijkt uit verscheidene elementen :

(A) De bestreden beslissingen bevatten geen eigen motivering dienaangaande

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat wanneer een overheid een discretionaire beslissingsbevoegdheid uitoefent, de overheid er toe gehouden is om zich over de te nemen beslissing een eigen standpunt te vormen dat ook uit de beslissing (als de formele motiveringswet toepasselijk is) dan wel uit het dossier moet blijken. Daarbij moet zij zich minstens een eigen standpunt vormen over de essentiële onderdelen van de te nemen beslissing.

Dit volgt uit het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Immers zelfs voor het vaststellen van Ruimtelijke uitvoeringsplannen houdt het wettigheidsstoezicht van de Raad van State in dat zij moet kunnen nagaan of de bevoegde overheid bij de uitoefening van haar bevoegdheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Dit houdt in dat de Raad van State minstens de eigen motivering van de overheid kan kennen om deze controle uit te oefenen.

Welnu, in casu is deze omtrent essentiële onderdelen niet aanwezig.

Uit het bovenstaande blijkt dat de aantasting van de aanwezige natuurwaarden een essentieel en belangrijk gevolg is van het vast te stellen RUP. Daarvan moesten de verwerende partijen beseffen dat zij zich daaromtrent een gemotiveerd eigen oordeel hoorden te vormen waarvan de motieven en het oordeel uit de bestreden beslissing dan wel het administratief dossier zouden blijken. De verwerende partijen moesten dit temeer beseffen omdat in de voorbereidende fase voorafgaandelijk aan de voorlopige vaststelling van het RUP er een screening was gebeurd ingevolge de verplichting uit artikel 4.2.3. §3bis DABM en dat deze screening aan de verwerende partijen had aangegeven dat er natuurwaarden werden aangetast.

Ondanks deze verplichting blijkt uit geen van de beide bestreden beslissingen een eigen gemotiveerd oordeel omtrent de aantasting van de aanwezige natuurwaarden. Dit op zich is een schending van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

(B) De beoordeling in het GECORO-verslag en de MER-screening zijn fout

Voor zover de verwerende partijen zouden verwijzen naar de beoordeling die in het GECORO-advies/de MER-screening zijn opgenomen omtrent de aantasting der natuurwaarden, wenst de verzoekende partij er op te wijzen dat de feitelijke gegevens en de er op gebaseerde beoordeling manifest fout zijn.

Terzake zijn volgende duidelijke fouten of gebreken in de motivering aanwijsbaar :

- Het GECORO-advies bevat een pertinente fout. Het GECORO advies (zoals weergegeven op pag. 19 van de eerste bestreden beslissing) geeft aan dat de versie 2 van de Biologische waarderingskaart zoals deze beschikbaar is op GIS-Vlaanderen de zone als minder biologisch waardevol zou omschrijven. Dit is pertinent fout : de biologische waarderingskaart versie 2 zoals deze op de GIS-website is aan te treffen beschrijft de gebieden als biologisch zeer waardevol. Daarbij moet vastgesteld worden dat de kaart die in het GECORO-advies is opgenomen

- (pag. 19) NIET overeenstemt met de GIS-biologische waarderingskaart versie 2 zoals deze op de GIS-website kan aangetroffen worden en zoals hierboven door de verzoekende partij in zijn verzoekschrift is opgenomen. Kennelijk vertrekken de verwerende partijen vanuit een foutief feitelijk standpunt hetgeen reeds voldoende is om het middel gegrond te verklaren.
- In de MER-screening wordt de biologische waarde van de aangetaste percelen systematisch ondergewaardeerd. Tabel 3 pag. 79 van de screening waardeert voor de biologische waarde van de percelen in het plangebied en komt tot volgende besluiten :
 - 2 zeer waardevolle percelen (nrs. 1 en 7) (waarop een eikenloofbos voorkomt)
 - 8 waardevolle percelen (nrs. 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10 en 11)(met diverse flora)
 - 1 minder waardevol perceel (nr. 8)
- Deze gegevens stemmen niet overeen met de door de overheid vastgestelde biologische waarde in de biologische waarderingskaart op basis waarvan de besluiten de volgende zijn :
- 7 zeer waardevolle percelen (nrs. 1, 4, 5, 7, 9, 10, 11)
 - 2 percelen gemengd zeer waardevol/waardevol (nrs. 2 en 3)
 - 1 waardevol perceel (nr. 8)
 - perceel zonder connotatie (nr. 6)
- De afwijkingen zijn dermate significant dat de gegevens in de MER-screening niet voor correct gehouden kunnen worden.
- Zowel de MER-screening als het GECORO-advies stellen ten onrechte dat de aantasting van de percelen nrs. 1 en 7 als meest waardevolle percelen maximaal gevrijwaard worden. Dit is niet correct : beide percelen worden op een ernstige manier aangetast. Het perceel 1 doordat er tot op de rand van het perceel bebouwing wordt toegelaten, hetgeen er toe zal leiden dat de harde bestemming('bouw') zal indringen in de zachte natuurbestemming. Bovendien wordt een deel van het (perceel) opgeofferd om een ontsluitingsweg aan te leggen (waardoor ook een stukje van dit gebied wordt afgesplitst en waardeloos wordt). De aantasting van perceel 7 is nog flagranter : dit wordt doormidden gesneden door een weg zodat in plaats van een aangesloten perceel er twee kleinere percelen ontstaan.
 - Zowel de MER-screening als het GECORO-advies stellen dat de percelen 4, 5, 9 en 10 aangetast zijn door een exoot 'Amerikaanse vogelkers' hetgeen een voldoende motief zou zijn om deze percelen kaal te kappen (op het behoud van de houtwallen na). Het is niet duidelijk waarom de aanwezigheid van een exoot een voldoende motief is waarom de percelen mogen gekapt worden. Maar bovendien is dit motief contradictorisch aan de inschatting die de MER-screening zelf maakt. Zelfs percelen waarop uitsluitend de vogelkers zou voorkomen (percelen 4 en 5) worden als waardevol gewaardeerd. En tenslotte is er minstens een perceel (nr. 3) dat wordt kaalgekapt waar de Amerikaanse vogelkers absoluut in de minderheid is.
 - Noch in de MER-screening noch in het GECORO-advies wordt gemotiveerd waarom er meer dan 70 % van de beboste oppervlakte moet verdwijnen zonder compensatie.

Derhalve is duidelijk dat de elementen omtrent de aantasting der natuurwaarden die in het GECORO-advies/de MER-screening, gebaseerd (zijn) op onjuiste feitelijke gegevens en een manifest onjuiste beoordeling. Dit vitieert de geldigheid van de bestreden beslissingen.”

5.2. In de memorie van antwoord verwijst de eerste verwerende partij, na een uiteenzetting omtrent de in het middel geschonden geachte bepalingen, naar de in de screeningsnota vervatte omschrijving van de relatie tussen de aanwezige groenstructuren en de globale visie op de ontwikkeling van het plangebied (zie randnr. 3.3.1). Vervolgens stelt zij dat in de screeningsnota op zéér gedetailleerde wijze wordt ingegaan op de aanwezige natuurwaarden, zoals volgens haar blijkt uit het plan en de tabel met de ecologische typering van de niet bebouwde percelen en de tabel van de te ontbossen percelen (zie randnr. 3.3.2), en verwijst zij naar de effectbespreking van het voorgenomen plan ten aanzien van de bestaande toestand, en de conclusie die de screeningsnota hieruit trekt (zie randnr. 3.3.3).

Uit de stedenbouwkundige voorschriften bij het GRUP, meer bepaald de artikelen 9, 10 en 11 blijkt volgens haar dat op afdoende wijze rekening werd gehouden met de groenwaarden.

Met betrekking tot de “actuele versie van de biologische waarderingskaart” waarnaar de verzoeker verwijst, stelt de eerste verwerende partij dat, zoals in de screeningsnota vermeld, deze op dat ogenblik nog niet beschikbaar was, zodat er dan ook geen rekening mee kon worden gehouden. Zodanige biologische waarderingskaart heeft ook geen dwingende gevolgen voor de plannende overheid. De screeningsnota baseert zich op een terreininventarisatie die plaatsvond in maart en augustus 2008 terwijl deze die aanleiding heeft gegeven tot de biologische waarderingskaart plaatsvond in juli 2004, en dus 4 jaar eerder.

Voorts verwijst de eerste verwerende partij naar de weerlegging van het bezwaar van de verzoeker door de Gecoro en stelt zij dat er geen rechtsplicht bestaat in hoofde van de verwerende partijen om in het GRUP compensatie te voorzien voor eventueel verlies van bosareaal. Zij concludeert dat het GRUP maximaal rekening houdt met de natuurwaarden en dat het verlies aan

bosoppervlakte wordt gecompenseerd in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van het middel antwoordt de eerste verwerende partij vooreerst dat uit de bestreden besluiten duidelijk blijkt dat de tweede verwerende partij kennis heeft genomen van de motivatie van de Gecoro/Screeningsnota met betrekking tot de impact op de natuurwaarden, en dat zij deze heeft onderzocht en haar eigen heeft gemaakt, zodat een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel niet voorligt.

Wat betreft de aangevoerde “duidelijke fouten of gebreken” die in de beoordeling zouden zijn geslopen, antwoordt de eerste verwerende partij, na te hebben gewezen op de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad van State terzake dat de situatie ter plaatse op het vlak van de natuurwaarden zeer zorgvuldig werd onderzocht. De biologische waarderingskaart versie 2 waarnaar de verzoeker verwijst heeft geen enkele juridische waarde en was nog niet eens beschikbaar op het ogenblik van het opstellen van de screeningsnota. Er kan volgens de eerste verwerende partij geen voorrang aan worden gegeven op de resultaten van het zeer uitgebreide onderzoek ter plaatse.

Voorts betoogt zij dat uit zowel het grafisch plan als uit de voorschriften niet anders kan worden besloten dan dat de percelen 1 en 7 “maximaal” worden gevrijwaard zoals gesteld, dat de juistheid van het motief dat de percelen 4, 5, 9 en 10 zijn aangetast door Amerikaanse vogelkers niet wordt betwist, en dat de screeningsnota wel degelijk aangeeft dat compensatie moet worden voorzien in de stedenbouwkundige vergunning.

5.3. De tweede verwerende partij antwoordt dat artikel 23 van de Grondwet, artikel 1.1.4 VCRO, artikel 1.1.2 DABM en artikel 8 van het decreet natuurbehoud slechts “beginselbepalingen” zijn, dat de plannende overheden ter zake over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikken, die enkel marginaal kan worden getoetst, dat deze beginselbepalingen niet opleggen dat de plannende overheid moet weigeren een plan vast te stellen in geval niet in een volledige kwantitatieve en kwalitatieve compensatie wordt voorzien wanneer er sprake is van een aantasting van de natuurwaarden, en dat in casu niet kan worden

gesproken van een ernstige aantasting van de natuurwaarden in het licht van de gegevens van het dossier en de resultaten van het gevoerde milieuonderzoek enerzijds en de wel degelijk verplichte én in het vooruitzicht gestelde boscompensatie anderzijds.

Vervolgens wijst de tweede verwerende partij er op dat er ook rekening mee moet worden gehouden dat het betrokken plangebied voorheen voor het overgrote deel was bestemd tot woonuitbreidingsgebied, en voor een klein gedeelte tot woongebied, daar waar in het bestreden GRUP de klemtoon ligt op “wonen in het groen”.

Wat betreft de beweerde aantasting van de natuurwaarden verwijst de tweede verwerende partij integraal naar de screeningsnota en naar het besluit van 11 juni 2009 van de dienst MER van het departement LNE waarin deze ter zake bevoegde instantie van oordeel was dat het voorgenomen plan, gelet op het gevoerde onderzoek en de adviezen van de geraadpleegde instanties, geen aanleiding gaf tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig was. De Raad van State beschikt bij de beoordeling van de intrinsieke degelijkheid van dit besluit slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Vervolgens verwijst de tweede verwerende partij nog naar de toelichtingsnota waarin bij de uiteenzetting omtrent de “gewenste ruimtelijke structuur” de nadruk wordt gelegd op de bestaande groenstructuur als drager van de ruimtelijke ontwikkeling van het residentiële woongebied. Ten slotte verwijst zij nog naar het advies van de Gecoro, waarin het bezwaar van de verzoeker in verband met de beweerde onaanvaardbare aantasting van de natuurwaarden op zeer gemotiveerde wijze wordt weerlegd.

5.4. In de memorie van wederantwoord dupliceert de verzoeker wat betreft de aanwezige natuurwaarden dat de verwerende partijen in hun eigen memorie 2 percelen (1 en 7) als “zeer waardevol”, 5 andere percelen (2-6) als “waardevol” aanduiden, en slechts één perceel als “minder waardevol”, hetgeen betekent dat deze percelen een zeer grote of grote biologische waarde hebben, dat de geldende biologische waarderingskaart hogere biologische waarden aangeeft dan de verwerende partijen, dat bijna alle natuurwaarden zullen verdwijnen bij de

realisatie van het GRUP en dat zelfs de bewering dat de biologisch waardevolle percelen worden behouden niet correct is.

Voorts blijkt volgens de verzoeker dat bij het vaststellen van het bestreden GRUP niet werd gewerkt met de actuele versie van de biologische waarderingskaart, maar dat de verwerende partijen zich hebben gebaseerd op versie 1 van deze kaart, gepubliceerd op 18 november 1998. De 2de actuele versie is weliswaar maar beschikbaar geworden op 7 juli 2010, maar deze kaart was in alle geval reeds beschikbaar op het ogenblik van de goedkeuring van het bestreden GRUP door de deputatie, en had derhalve bij het goedkeuringsonderzoek dienen te worden betrokken. De verzoeker concludeert dat de personen die het terrein hebben gescreend dit kennelijk onzorgvuldig hebben gedaan, vermits de natuurwaarden vermeld op de versie 2 van de biologische waarderingskaart reeds in 2004 voorhanden waren. Zij hebben er volgens hem kennelijk voor gekozen niet de werkelijke toestand op het terrein te screenen, maar zich te beperken tot de waardering zoals deze in de achterhaalde waarderingskaart was opgenomen. De verwerende partijen bestrijden overigens de vaststellingen van de versie 2 van de biologische waarderingskaart niet. De biologische waarderingskaarten zijn opgemaakt door het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIF), en bevatten derhalve onafhankelijke, objectieve en betrouwbare informatie.

Wat betreft de voorrang die volgens de verwerende partijen moet worden gegeven aan de terreininventarisatie die plaatsvond in 2008 vermits deze van recentere datum is dan de 2de versie van de biologische waarderingskaart, dupliceert de verzoeker:

“- Volkomen ten onrechte meent de verwerende partij dan ook dat voorrang moet gegeven worden aan de waarderingskaarten die gegeven werden bij de screening voor het RUP omdat deze van recentere datum zouden zijn dan de AGIV gegevens (2008 i.p.v. 2004) en omdat deze screening op een gedetailleerder niveau zouden zijn uitgevoerd. De verwerende partij meent zelfs dat de verzoekende partij de onjuistheid van de RUP-screening niet zou bewijzen. De verwerende partij trekt de verkeerde conclusie. De verzoekende partij toont wel degelijk de onjuistheid van de RUP-screening aan. Dit doet zij a.h.v. de objectieve AGIV-bodemwaarderingssysteemkaart. Deze kaarten bewijzen wat de biologische waardering van het plangebied was in 2004. Daaruit blijkt dat de biologische waarde van het gebied gestegen was op een periode van 10 jaar. Deze gegevens zijn

verzameld en beoordeeld door een onafhankelijke en niet-betrokken overheidsinstantie.

Het kan niet zijn dat deze biologische waarden die gestegen zijn in een periode van 10 jaar, in een periode van 4 jaar terug verdwenen zouden zijn. Dit toont op zich aan dat de RUPscreening onzorgvuldig is gebeurd.

Maar er is meer : de zgn. zorgvuldige RUPscreening leidt tot resultaten die overeenstemmen met de AGIV-waardering in de biologische waarderingskaart versie 1. Wat de RUPscreening derhalve gedaan heeft is de natuurwaarden van het gebied gescreend en weergegeven in de richting van de oude biologische waarderingskaarten en geen correcte weergave gedaan van de werkelijke natuurwaarden.

- Dit betekent meteen ook dat geen van de argumenten van de verwerende partij in fine enig hout snijden :
 - De recente bebossing van percelen 2 en 6 zonder goed ontwikkeld boshabitat is niet correct. Maar zelfs als dit correct zou zijn, dan nog gaat het om een (weze het recent) bos.
 - De bewering dat op de percelen 4, 5, 9 en 10 de Amerikaanse vogelkers domineert en ongewenst is is niet correct. De verzoekende partij kan niet anders dan vaststellen dat zelfs de verwerende partij deze percelen als biologisch waardevol inschat (de recente versie van de biologische waarderingskaart schat deze percelen in als zeer waardevol)
 - De relevantie van de bewering van de verwerende partij dat het perceel 1 deel uitmaakt van een groter gebied naar de noord en zuidzijde dat echter grotendeels zou verdwenen zijn, ontgaat de verzoekende partij. De verwerende partij lijkt te zeggen dat daarom de waarde verminderd is, terwijl het tegendeel waar is. Als de rest verdwenen is, stijgt alleen maar de waarde van het overblijvende groen.

En dus is de algemene conclusie die de tweede verwerende partij in de voorlaatste alinea formuleert fout : de verzoekende partij ontkent wel degelijk dat de waardevolle percelen in het plangebied gevrijwaard (of zelfs maar maximaal gevrijwaard) zouden worden. De biologische waarden worden op een fundamentele wijze aangetast. Ook bij het uitwerken van een RUP kan dit niet aanvaard worden gelet op de verplichtingen die uit de in het middel aangehaalde bepalingen voortvloeien.”

Ten slotte stelt de verzoeker dat zijn kritiek met betrekking tot de meest waardevolle gebieden 1 en 7 niet wordt ontkend, maar enkel wordt afgedaan als “detailkritiek”, hetgeen in de gegeven omstandigheden niet aanvaardbaar is.

Beoordeling

5.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat het bestuur bij de voorbereiding van zijn beslissing zorgvuldig te werk gaat en ervoor zorgt dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat met kennis van zaken alle betrokken belangen kunnen worden ingeschat en afgewogen.

5.6 Het besluit van de gemeenteraad van 20 mei 2010 houdende de definitieve vaststelling van het bestreden GRUP verwijst uitdrukkelijk naar “de behandeling van de adviezen en de bezwaren, die integraal deel uitmaken van de nota en zodanig worden bijgevoegd, door de Gecoro in zitting van 12 april 2010, hieronder weergegeven”, waarna onder meer de door de Gecoro in haar advies gemaakte samenvatting van het bezwaarschrift van de verzoeker en de behandeling ervan met betrekking tot het bezwaar “het ontwerp negeert de duidelijk vastgestelde natuurwaarden”, integraal wordt overgenomen.

Bij de beantwoording van het bezwaar van de verzoeker wordt vooreerst verwezen naar de MER-screening “waarin de natuurwaarden met naam en toenaam worden benoemd en beschreven en waarbij deze natuurwaarden maximaal behouden worden in de zone voor bosontwikkeling en houtkanten”, waarin wordt gesteld dat “daar er slechts 2,6 ha bos verdwijnt, (...) er geen MER nodig (is) daar de min. oppervlakte voor ontbossing op 3 ha ligt”, en “dat er gekozen wordt voor een gedeeltelijke ontwikkeling en er bovendien 2,8 ha natuurcompensatie moet geboden worden die bij de concrete uitwerking van de verkaveling zal gecompenseerd worden”.

Vervolgens stelt de Gecoro dat het een plangebied betreft dat in het GRS als prioritair te ontwikkelen woonuitbreidingsgebied wordt aangegeven, dat de meest waardevolle natuurelementen (bv. Zomereiken) maximaal worden behouden, en verwijst zij naar de bestandsbeschrijving van de percelen 1 en 7 om te besluiten dat perceel 1 op de biologische waarderingskaart versie 2 van GIS-Vlaanderen terecht “als biologisch zeer waardevol” staat aangegeven, en dat de biologische waarde van het perceel 7 door de massale aanwezigheid van exoten drastisch is verlaagd en het wegtracé dat in overleg met de deskundige van

ARCADIS en een boomspecialist werd vastgesteld, een tracé betreft waar “zeer beperkt biologisch waardevol groen (1 tot max. 4 waardevolle zomereiken) dient te worden gekapt”. Wat laatstgenoemd perceel betreft vervolgt de Gecoro dat “tevens dient vermeld te worden dat op de biologische waarderingskaart (versie 2) die beschikbaar is op GIS-vlaanderen, het betreffende perceel 7 (kadastrale percelen 16P, 16N en 16K) als biologisch minder waardevol staa(t) aangegeven. Deze verminderde waarde tegenover versie 1 staat wat hierboven werd beschreven(,) nl. het probleem van de exotengroei”.

5.7. De screeningsnota, waarnaar in het advies van de Gecoro wordt verwezen, is wat betreft de discipline “4.3.4. Natuur” ten aanzien van “4.3.4.1. Bestaande toestand” gebaseerd op de “Tabel 3: Ecologische typering van de niet bebouwde percelen in het plangebied”, die “het resultaat (is) van een terreininventarisatie in maart en augustus 2008” (zie randnr. 3.3.2).

Deze tabel beoordeelt de “biologische waarde” van de betrokken percelen als volgt:

- De percelen 1 en 7: “zeer waardevol”
- De percelen 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10 en 11: “waardevol”
- Het perceel 8: “minder waardevol”.

Bij de “effectbespreking voorgenomen plan t.o.v. bestaande toestand” wordt wat betreft de “zeer waardevolle percelen (1 en 7)” gesteld “dat de ingrepen beperkt blijven tot de aanleg van een toegangsweg aan de rand van het perceel” waardoor “er geen significant negatieve effecten te verwachten (zijn)”, en wat betreft de percelen 2, 4, 5, 6, 9 en 10 dat er “geen uitzonderlijke ecologische waarden” aanwezig zijn in deze bossen en ter hoogte van de kleine landschapselementen telkens een strook bos behouden blijft. Voorts wordt de totale te ontbossen oppervlakte binnen het projectgebied (perimeter RUP) geschat op 2,6 ha en gesteld dat “van de huidige beboste oppervlakte binnen het plangebied 0,95 hectare behouden blijft onder de vorm van bosstroken in het netwerk van bomenrijen/houtwallen en door het behoud van het bos aan de oostrand van het plangebied”.

Als “conclusie” van de discipline natuur wordt gesteld dat de ecologisch meest waardevolle bospercelen maximaal worden gevrijwaard, dat er

in de overige bospercelen geen zeldzame of onvervangbare ecotopen voorkomen, zodat het verlies aan ecologische boswaarden dus beperkt is te noemen, en dat met betrekking tot de oppervlakte bos door de projectontwikkelaar voldaan zal worden aan de wettelijk verplichte boscompensatie, waardoor er zich geen oppervlakteafname zal voordoen, en de boscompensatieregeling bij de vergunningsaanvraag voor de projectontwikkeling in overleg met ANB zal worden uitgewerkt.

In de screeningsnota wordt tevens onder punt “8. Gewenste structuur voor het plangebied met overwogen inrichtingsalternatieven” gesteld dat in het haalbaarheidsMER waarin het betrokken gebied werd onderzocht, een natuurcompensatie wordt voorgesteld van 6,08ha bij volledige ontwikkeling en van 2,80ha bij gedeeltelijke ontwikkeling.

5.8. Er dient te worden vastgesteld dat de Gecoro in zijn advies ter weerlegging van het bezwaar van de verzoeker ervan uitgaat dat het perceel nr. 7 op de biologische waarderingskaart (versie 2) als “biologisch minder waardevol” staat aangegeven, terwijl dit perceel op deze kaart, evenals overigens op de tabel 3 van de screeningsnota, als “biologisch zeer waardevol” wordt beoordeeld, zodat de Gecoro haar beoordeling aldus mede verantwoordt en staft op grond van een foutieve vaststelling.

Wat de overige percelen betreft beperkt de Gecoro zich tot een loutere verwijzing naar de screeningsnota.

In deze screeningsnota worden al deze percelen in de voormelde tabel 3, met uitzondering van het perceel nr. 8, als “biologisch waardevol” beoordeeld. Anderzijds wordt het verlies aan ecologische boswaarden “beperkt” genoemd omdat op deze percelen “geen zeldzame of onvervangbare ecotopen” voorkomen, hetgeen alleszins op gespannen voet staat met de biologisch waardevolle beoordeling van deze bospercelen.

Voorts wordt met betrekking tot de “oppervlakte bos” gesteld dat door de projectontwikkelaar zal dienen te worden voldaan aan de wettelijk verplichte boscompensatie, waardoor er zich volgens de conclusie van het onderzoek discipline natuur “geen oppervlakteafname zal voordoen”. Er dient te worden vastgesteld dat het betrokken GRUP geen voorzieningen bevat waaruit

blijkt dat de ontbossing van de betrokken percelen elders in gelijke mate in natura zal worden gecompenseerd, niettegenstaande, zoals in de screeningsnota is gesteld, in het haalbaarheidsMER een “natuurcompensatie” is voorgesteld van 2,80ha bij gedeeltelijke ontwikkeling zoals ten deze het geval is. Er wordt enkel verwezen naar de boscompensatieregeling die bij de vergunningsaanvraag voor de projectontwikkeling in overleg met het agentschap Natuur en Bos zal worden uitgewerkt. Artikel 90bis, § 4 van het bosdecreet voorziet evenwel dat de bedoelde compensatie kan worden gegeven, niet alleen in natura, maar ook door storting van een bosbehoudsbijdrage, of door een combinatie van beiden, zodat er geen zekerheid is dat er zich “geen oppervlakteafname zal voordoen” zoals in de screeningsnota wordt geconcludeerd.

5.9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de beoordeling van het verlies aan natuurwaarden minstens op een onzorgvuldige wijze is gebeurd, en derhalve de daaraan verbonden conclusies niet afdoende kan dragen.

5.10. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- a. het besluit van 29 juli 2010 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Paresbemden” van de stad Genk, bestaande uit een toelichtingsnota met de juridische toestand, een plan bestaande toestand, de stedenbouwkundige voorschriften, het grafisch plan en het onteigeningsplan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 september 2010.**
- b. het besluit van 20 mei 2010 van de gemeenteraad van de stad Genk houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Paresbemden”.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste vernietigde besluit.

3. De stad Genk en het Vlaamse Gewest worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig mei 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens